BENDROJO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. rugsėjo 15 d.*

„REACH — Medžiagos registracijos mokestis — Labai mažoms, mažoms ir vidutinėms įmonėms taikomas mokesčio sumažinimas — Pateiktoje informacijoje padaryta klaida dėl įmonės dydžio — Rekomendacija 2003/361/EB — Sprendimas, kuriuo nustatomas administravimo mokestis — Prašymas pateikti informacijos — ECHA įgaliojimai — Proporcingumas“

Byloje T-392/13

Leone La Ferla SpA, įsteigta Melilyje (Italija), atstovaujama advokatų G. Passalacqua, J. Occhipinti ir G. Calcerano,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą L. Di Paolo ir K. Talabér-Ritz,

ir

Europos cheminių medžiagų agentūrą (ECHA), iš pradžių atstovaujamą M. Heikkilä, A. Iber, E. Bigi, E. Maurage ir J.-P. Trnka, vėliau – M. Heikkilä, E. Bigi, E. Maurage ir J.-P. Trnka, padedamų advokato C. Garcia Molyneux,

atsakoves,

dėl, pirma, pagal SESV 263 straipsnį grindžiamo prašymo panaikinti kelis Komisijos ar ECHA aktus, antra, prašymo priteisti iš ECHA grąžinti nepagrįstai surinktas lėšas ir, trečia, SESV 268 straipsniu grindžiamo prašymo atlyginti ieškovei tariamai patirtą žalą,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas S. Frimodt Nielsen, teisėjai F. Dehousse (pranešėjas) ir A. M. Collins,

posėdžio sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. lapkričio 12 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: italų.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 2011 m. sausio 5 ir 7 d. ieškovei *Leone La Ferla SpA* inicijavus procedūrą, Europos cheminių medžiagų agentūra (ECHA) pradėjo dviejų medžiagų registracijos procedūrą pagal 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiantį Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiantį Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinantį Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, p. 1).

2 Vykstant registracijos procedūrai ieškovė nurodė, kad ji yra „maža įmonė“, kaip tai suprantama pagal 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendaciją 2003/361/EB dėl labai mažų, mažų ir vidutinių įmonių apibrėžimo (OL L 124, p. 36). Ši informacija jai leido pasinaudoti už kiekvieną registracijos dokumentaciją privalomo sumokėti mokesčio, numatyto Reglamento Nr. 1907/2006 6 straipsnio 4 dalyje, sumažinimu. Pagal to paties reglamento 74 straipsnio 1 dalį minėtas mokestis buvo nustatytas 2008 m. balandžio 16 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 340/2008 dėl Europos cheminių medžiagų agentūrai mokėtinų mokesčių pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1907/2006 (OL L 107, p. 6). Reglamento Nr. 340/2008 I priede, be kita ko, nurodomi mokesčių, kurie turi būti sumokėti pateikiant registracijos dokumentaciją pagal Reglamento Nr. 1907/2006 6 straipsnį, dydžiai ir labai mažoms, mažoms ir vidutinėms (toliau – MVĮ) įmonėms taikomi sumažinimai. Be to, pagal Reglamento Nr. 340/2008 13 straipsnio 4 dalį, jei fizinis ar juridinis asmuo, kuris teigia turįs teisę mokėti sumažintą mokestį arba būti atleistas nuo mokesčio, negali įrodyti, kad turi teisę mokėti sumažintą mokestį arba jo nemokėti, ECHA renka visą mokestį ir administravimo mokestį. Šiuo klausimu 2010 m. lapkričio 12 d. ECHA valdančioji taryba priėmė Sprendimą MB/D/29/2010 dėl paslaugų, už kurias renkami mokesčiai, klasifikavimo (toliau – Sprendimas MB/D/29/2010). To sprendimo, iš dalies pakeisto 2013 m. vasario 12 d. ECHA valdančiosios tarybos sprendimu MB/21/2012/D (toliau – Sprendimas MB/21/2012/D), 2 straipsnyje ir prie jo pridėtoje 1 lentelėje nurodyta, kad Reglamento Nr. 340/2008 13 straipsnio 4 dalyje numatytas administravimo mokestis yra 19 900 eurų, kai įmonė didelė, 13 900 eurų – kai įmonė vidutinė ir 7 960 eurų – kai įmonė maža.

3 2011 m. sausio 5 ir 7 d. ECHA išrašė dvi sąskaitas faktūras (Nr. 10026200 ir 10026213) po 9 300 eurų. Pagal klostantis faktinėms aplinkybėms galiojusį Reglamento Nr. 340/2008 I priedą tokia sąskaitos faktūros suma atitiko mokestį, kurį maža įmonė privalėjo sumokėti už bendrą cheminių medžiagų, kurių kiekis yra didesnis nei 1 000 tonų, registracijos dokumentaciją.

4 2012 m. vasario 20 d. ECHA paprašė ieškovės pateikti tam tikrus dokumentus, kad patikrintų jos pateiktą informaciją, kurioje ji nurodė esanti maža įmonė.

5 2013 m. gegužės 17 d. po pasikeitimo dokumentais ir elektroniniais laiškais ECHA priėmė Sprendimą SME(2013) 1328. Tame sprendime ECHA teigė, jog negavo įrodymų, būtinų tam, kad padarytų išvadą, jog ieškovė yra maža įmonė, ir kad remiantis Sprendimo MB/D/29/2010 4 straipsnio 1 dalimi ji turi sumokėti didelei įmonei taikomą mokestį. Šiomis aplinkybėmis ECHA informavo ieškovę, kad jai bus išrašyta sąskaita faktūra sumai, kuri lygi jos iš pradžių sumokėto mokesčio ir galiausiai mokėtino mokesčio skirtumui, ir sąskaita faktūra dėl 19 900 eurų administravimo mokesčio sumokėjimo.

6 2013 m. gegužės 21 d. ECHA, įgyvendindama Sprendimą SME(2013) 1328, išrašė ieškovei sąskaitą faktūrą Nr. 10040807 13 950 eurų sumai, sąskaitą faktūrą Nr. 10040817 – 13 950 eurų sumai ir sąskaitą faktūrą Nr. 10040824 – 19 900 eurų sumai.

7 2013 m. gegužės 23 d. ECHA, atsakydama į 2013 m. gegužės 21 d. gautą elektroninį laišką, išsiuntė ieškovei elektroninį laišką. Šiuo elektroniniu laišku buvo siekiama pateikti ieškovei informacijos apie Sprendimą SME(2013) 1328.

8 2013 m. liepos 24 d. ECHA, atsakydama į 2013 m. liepos 10 d. gautą elektroninį laišką, išsiuntė ieškovei raštą. Šiame rašte ieškovei buvo pateikta informacijos apie Sprendimą SME(2013) 1328.

Procesas ir šalių reikalavimai

9 Ieškovė pareiškė šį ieškinį; jį Bendrojo Teismo kanceliarija gavo 2013 m. liepos 25 d.

10 2013 m. spalio 10 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktu atskiru dokumentu Europos Komisija, remdamasi 1991 m. gegužės 2 d. Pirmosios instancijos teismo (dabar – Bendrasis Teismas) procedūros reglamento 114 straipsnio 1 dalimi, pateikė nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą, visų pirma tiek, kiek šis ieškinys buvo pareikštas jai.

11 2013 m. gruodžio 3 d. ieškovė pateikė savo pastabas dėl šio nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo.

12 Taikant 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, 2015 m. sausio 8 d. šalims buvo pasiūlyta pateikti pastabas dėl galimos 2014 m. spalio 2 d. Sprendimo *Spraylat / ECHA* (T-177/12, EU:T:2014:849) įtakos šiai bylai ir atsakyti į vieną klausimą. Šalys šį prašymą įvykdė per nustatytą terminą.

13 2015 m. liepos 16 d. ir rugsėjo 15 d., taikydamas Procedūros reglamento 89 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, Bendrasis Teismas pateikė šalims klausimus raštu ir paprašė jų į juos atsakyti irgi raštu. Šalys šiuos prašymus įvykdė per nustatytą terminą.

14 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu Bendrasis Teismas (šeštoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.

15 2015 m. lapkričio 12 d. posėdyje buvo išklausytos šalių kalbos ir jų atsakymai į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktus klausimus.

16 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

— apskritai panaikinti nurodytus aktus arba tiek, kiek, jo nuomone, jis turėtų juos panaikinti, siekdamas teisingumo ir ieškovės interesų patenkinimo:

  — Sprendimą SME(2013) 1328 ir jo priedus,

  — sąskaitas faktūras Nr. 10040807, 10040817 ir 10040824,

  — 2013 m. gegužės 23 d. ECHA elektroninį laišką,

  — sprendimus MB/D/29/2010 ir MB/21/2012/D,

taip pat prireikus:

  — Reglamento Nr. 340/2008 dalį, kurioje pateikiama informacija apie su dokumentacijos pateikėju susijusias įmones, teikiama nustatant jo dydį ir siekiant taikyti sumažintus mokesčius,

— 2013 m. kovo 20 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 254/2013, iš dalies keičiantį Reglamentą Nr. 340/2008 (OL L 79, 2013, p. 7),

— 2013 m. liepos 24 d. ECHA raštą ieškovei

ir bet kurį kitą susijusį ankstesnį ar paskesnį aktą, kuriuo gali būti pažeisti ieškovės interesai,

— dėl šios priežasties nurodyti ECHA grąžinti nepagrįstai iš ieškovės surinktas sumas (nurodytas sąskaitose faktūrose Nr. 10040807, 10040817 ir 10040824), taip pat teisės aktuose numatytas palūkanas, perskaičiuotas nuo dienos, kai ieškovė pervedė lėšas ECHA, iki visiško mokėtinų sumų sumokėjimo,

— arba – kartu ar alternatyviai – nurodyti ECHA atlyginti ieškovei tokios vertės patirtą žalą, kuri atitinka minėtas ir iš ieškovės nepagrįstai surinktas sumas, taip pat teisės aktuose numatytas palūkanas, perskaičiuotas nuo dienos, kai ieškovė pervedė lėšas ECHA, iki visiško mokėtinų sumų sumokėjimo.

17 ECHA Bendrojo Teismo prašo:

— pripažinti ieškinį nepriimtinu tiek, kiek juo prašoma panaikinti sąskaitas faktūras Nr. 10040807, 10040817 ir 10040824, Reglamentą Nr. 340/2008, 2013 m. liepos 24 d. ECHA raštą ieškovei ir bet kurį kitą susijusį ankstesnį ar paskesnį aktą, kiek juo pažeidžiami ieškovės interesai,

— atmesti visą ieškinį ir patvirtinti ieškovės ginčijamų aktų teisėtumą,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

18 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti jai pareikštą ieškinį kaip nepriimtiną,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

1. *Dėl ieškinio priimtinumo tiek, kiek jis pareikštas Komisijai*

19 Komisija pažymi mananti, kad ieškovė ieškinyje prašo panaikinti du reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktus, būtent Reglamentą Nr. 340/2008 ir Įgyvendinimo reglamentą Nr. 254/2013. Tačiau, pirma, Komisija teigia, kad minėti reglamentai nėra konkrečiai susiję su ieškove, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą. Be to, ir Reglamentas Nr. 340/2008, ir Įgyvendinimo reglamentas Nr. 254/2013 apima įgyvendinimo priemones, pavyzdžiui, patvirtintas ECHA ir ginčijamas šiame ieškinyje. Todėl ieškovė negali pareikšti ieškinio dėl šių dviejų reglamentų panaikinimo. Antra, Komisija nurodo, kad ieškinys neatitinka 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytos sąlygos, pagal kurią ieškinyje turi būti nurodytas „ginčo dalykas ir pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka“. Šiuo klausimu Komisija pažymi, kad nors atrodo, jog ieškovė prašo panaikinti Reglamentą Nr. 340/2008 ir Įgyvendinimo reglamentą Nr. 254/2013, dėstydama pagrindus, kuriais grindžia ieškinį, ji nenurodo priežasčių, dėl kurių šie reglamentai tariamai yra neteisėti. Be to, ieškovė konkrečiai nenurodo, kokias reglamentų dalis prašo panaikinti. Vienintelė nuostata, kuri, remiantis ieškovės dokumentais, tariamai yra reikšminga – tai Reglamento Nr. 340/2008 12 straipsnis, kuriame kalbama apie susijusias įmones ir kriterijus, pagal kuriuos MVĮ taikomi sumažinimai. Vis dėlto Komisijai neaišku, kuri šios nuostatos dalis tariamai yra neteisėta, ypač

kodėl. Komisija nesupranta, kokiomis faktinėmis ir teisinėmis aplinkybėmis grindžiamas prašymas panaikinti neapibrėžtą minėtų reglamentų dalį. Trečia, Komisija pažymi, kad pagal SESV 263 straipsnį ieškinys turi būti pareikštas per du mėnesius nuo akto paskelbimo, todėl veiksmo senaties terminas bet kuriuo atveju yra pasibaigęs.

20 Ieškovė pažymi, kad Komisijos nurodytas nepriimtinumu grindžiamas prieštaravimas pateiktas tik dėl ieškinio dalies, būtent tos, kuri susijusi su Reglamentu Nr. 340/2008 ir Įgyvendinimo reglamentu Nr. 254/2013. Šiuo klausimu ieškovė teigia, kad SESV 263 straipsnyje aiškiai leidžiama pareikšti ieškinį dėl reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktų. Todėl atsargumo sumetimais, taip pat remdamasi SESV 277 straipsniu, ieškovė nusprendė pareikšti ieškinį ir dėl minėtų reglamentų. Tokia galimybė patvirtinta 1979 m. kovo 6 d. Sprendime *Simmenthal / Komisija* (92/78, EU:C:1979:53). Pagal SESV 263 straipsnį buvo dar labiau išplėstos asmenų, ketinančių ginčyti Sąjungos institucijų priimtus visuotinai taikomus aktus, galimybės. Jei fiziniai ir juridiniai asmenis neturėtų galimybės ginčyti reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktų, nepaisant suėjusio dviejų mėnesių nuo jų paskelbimo termino, ir šiuos reglamentuojamojo pobūdžio aktus įgyvendinančių priemonių, Europos Sąjungos teisėje būtų neleistina spraga. Ieškovė priduria, jog įmanoma situacija, kai būtent reglamentai prieštarauja Sutartims ir teismų praktikoje nustatytiems principams, net jei ECHA sprendimai atitinka tų reglamentų nuostatas. Taigi Komisijos elgesys kritikuotinas, nes ji toleruoja tai, kad ECHA įgyvendina diskreciją, kuri yra platesnė už jai suteiktus ar suteiktinus įgaliojimus. Atsižvelgdamas į tai, Bendrasis Teismas iš pradžių turėtų patikrinti, ar ieškovės ginčijami individualūs sprendimai savaime yra neteisėti dėl ieškinyje nurodytų priežasčių. Jei Bendrasis Teismas nekonstatuotų tokio neteisėtumo, jis taip pat turėtų patikrinti, ar Komisija, tikrindama, kaip ECHA taikė aptariamus reglamentus, įvykdė kontrolės pareigas.

21 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio pirmą pastraipą, procesui Bendrajame Teisme taikomą pagal šio statuto 53 straipsnio pirmą pastraipą, ir pagal 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą bet kuriame ieškinyje turi būti nurodytas ginčo dalykas ir pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka.

22 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką tokia informacija turi būti pakankamai aiški ir tiksli, kad atsakovė galėtų pasirengti gynybai, o Bendrasis Teismas – priimti sprendimą dėl ieškinio, prireikus – neturėdamas kitos patvirtinančios informacijos. Siekiant užtikrinti teisinį saugumą ir gerą teisingumo vykdymą, tam, kad ieškinys būtų priimtinas, reikia, kad pagrindinės faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas ieškinys, būtų, nors ir glaustai, tačiau nuosekliai ir suprantamai išdėstytos ieškinio tekste (žr. 2009 m. gegužės 20 d. Sprendimo *VIP Car Solutions / Parlamentas*, T-89/07, EU:T:2009:163, 96 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką; šiuo klausimu taip pat žr. 2003 m. lapkričio 25 d. Nutarties *IAMA Consulting / Komisija*, T-85/01, EU:T:2003:309, 58 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir 2012 m. sausio 20 d. Nutarties *Groupe Partouche / Komisija*, T-315/10, nepaskelbta Rink., EU:T:2012:21, 19 punktą).

23 Be to, kai ieškovas nepateikia jokio pagrindo vienam iš savo reikalavimų pagrįsti, 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkte nustatyta sąlyga, pagal kurią turi būti pateikta pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka, netenkinama (2013 m. balandžio 12 d. Sprendimo *Koda / Komisija*, T-425/08, nepaskelbtas Rink., EU:T:2013:183, 71 punktas ir 2013 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Dornbracht / Komisija*, T-386/10, EU:T:2013:450, 44 punktas).

24 Galiausiai būtent ieškovas turi pasirinkti ieškinio teisinį pagrindą, o ne Sąjungos teismas – tinkamiausią teisinį pagrindą (2005 m. kovo 15 d. Sprendimo *Ispanija / Eurojust*, C-160/03, EU:C:2005:168, 35 punktas ir 2007 m. vasario 26 d. Nutarties *Evropaïki Dynamiki / Komisija*, T-205/05, nepaskelbta Rink., EU:T:2007:59, 38 punktas).

25 Atsižvelgiant būtent į šiuos argumentus ir reikia nagrinėti, ar ieškinyje nurodytas ginčo dalykas ir pateikta pagrindų santrauka, t. y. ar tenkinami 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkte numatyti aiškumo ir konkretumo reikalavimai.

26 Pirma, kaip nurodyta ieškinio įžanginėje dalyje, ieškovė „pagal SESV 263 straipsnį“ Bendrajame Teisme pareiškė „ieškinį dėl panaikinimo“.

27 Antra, ieškinio įžanginėje dalyje paminėti septyni aktai, priimti arba Komisijos, arba ECHA. Komisija priėmė tik Reglamentą Nr. 340/2008 ir Įgyvendinimo reglamentą Nr. 254/2013.

28 Trečia, ieškovės ieškinys grindžiamas keturiais pagrindais. Ieškinio pirmasis pagrindas pavadintas taip: „Visų pirma, kiek tai susiję su: 2013 m. gegužės 17 d. ECHA sprendimu Nr. SME(2013) 1328, galiausiai patvirtintu 2013 m. liepos 24 d. ECHA priemone, kurios numeris SME(2013) 2950; 2013 m. gegužės 21 d. ECHA sąskaita faktūra Nr. 10040807, 2013 m. gegužės 21 d. sąskaita faktūra Nr. 10040817, 2013 m. gegužės 21 d. sąskaita faktūra Nr. 10040824, taip pat, kiek tai susiję su ECHA informavimu 2013 m. gegužės 23 d. [elektroniniu laišku]: neteisėtumas dėl ECHA įgaliojimų neturėjimo / piktnaudžiavimo įgaliojimais ir įgaliojimų viršijimo priimant 2013 m. gegužės 17 d. ECHA sprendimą Nr. SME(2013) 1328“. Ieškinio antrasis pagrindas išdėstytas taip: „Kiek tai susiję konkrečiai su 2013 m. gegužės 17 d. ECHA sprendimu Nr. SME(2013) 1328, galiausiai patvirtintu 2013 m. liepos 24 d. ECHA sprendimu, kurio numeris Nr. SME(2013) 2950; 2013 m. gegužės 21 d. ECHA sąskaita faktūra Nr. 10040807, 2013 m. gegužės 21 d. sąskaita faktūra Nr. 10040817 ir 2013 m. gegužės 21 d. sąskaita faktūra Nr. 10040824, taip pat, be kita ko, su ECHA informavimu 2013 m. gegužės 23 d. [elektroniniu laišku]: neteisėtumas dėl neteisingo ir klaidingo MVĮ dydžio nustatymo kriterijų, pateiktų Komisijos rekomendacijoje (2003/361/EB), taikymo, proporcingumo principo pažeidimas“. Ieškinio trečiasis pagrindas išdėstytas taip: „Kiek tai susiję konkrečiai su 2013 m. gegužės 17 d. ECHA sprendimu Nr. SME(2013) 1328, galiausiai patvirtintu 2013 m. liepos 24 d. ECHA priemone, kurios numeris Nr. SME(2013) 2950; 2013 m. gegužės 21 d. ECHA sąskaita faktūra Nr. 10040807, 2013 m. gegužės 21 d. sąskaita faktūra Nr. 10040817 ir 2013 m. gegužės 21 d. sąskaita faktūra Nr. 10040824, taip pat, be kita ko, su ECHA informavimu 2013 m. gegužės 23 d. [elektroniniu laišku]: neteisėtumas dėl vykdomojo direktoriaus įgaliojimų pasirašyti 2013 m. gegužės 17 d. ECHA sprendimą Nr. SME(2013) 1328 neturėjimo ir piktnaudžiavimo jais“. Ieškinio ketvirtojo pagrindo antraštėje nurodyta: „Kiek tai susiję konkrečiai su Sprendimu MB/D/29/2010 ir Sprendimu MB/21/2012/D: neteisėtumas dėl ECHA įgaliojimų priimant tuos sprendimus viršijimo, neturėjimo ir piktnaudžiavimo jais, taip pat <...> ESS 5 straipsnyje numatyto suteikimo principo pažeidimas tiek, kiek ECHA priėmė Sprendimą MB/D/29/2010 ir Sprendimą MB/21/2012/D; sumos, su kuria jie susiję, dydis nurodytas 2013 m. gegužės 21 d. sąskaitoje faktūroje Nr. 10040824“.

29 Ketvirta, pareikdama šiuos reikalavimus ieškovė Bendrojo Teismo, be kita ko, prašo „panaikinti ginčijamus ir įžanginėje dalyje nurodytus aktus“. Kitais reikalavimais siekiama, kad ECHA grąžintų lėšas arba atlygintų žalą.

30 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškinyje nurodytas ginčo dalykas, t. y. prašymas panaikinti septynis ginčijamus aktus, prašymas grąžinti lėšas ir prašymas atlyginti žalą, taip pat pagrindai, kuriais remiamasi.

31 Tačiau, kiek tai susiję su tuo, kad ieškinys pareikštas Komisijai, jai akivaizdžiai trūksta aiškumo ir konkretumo.

32 Pirma, reikia pažymėti, kad pastabose dėl nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo ieškovė, panašu, teigia, jog šis ieškinys pareikštas Komisijai, nes ši institucija priėmė Reglamentą Nr. 340/2008 ir Įgyvendinimo reglamentą Nr. 254/2013.

33 Šiuo klausimu atkreiptinas dėmesys į tai, kad Reglamentas Nr. 340/2008 paminėtas tarp ginčijamų aktų tik dėl savo dalies, „kurioje kalbama apie informaciją dėl su paraiškos pateikėju susijusių įmonių nustatant jo dydį ir siekiant taikyti sumažintus mokesčius“, nenurodant nieko daugiau. Dėl Įgyvendinimo reglamento Nr. 254/2013 nepaminėta jokios konkrečios nuostatos.

34 Be to, pagrindų, kuriuos ieškovė nurodė grįsdama savo ieškinį, antraštėse nėra nuorodų nei į Komisiją, nei į Reglamentą Nr. 340/2008, nei į Įgyvendinimo reglamentą Nr. 254/2013.

35 Maža to, dėstant pagrindus, kuriais remiamasi grindžiant ieškinį, nenurodyta, kiek Reglamentas Nr. 340/2008 ir Įgyvendinimo reglamentas Nr. 254/2013 yra neteisėti. Be to, pateikiant šiuos pagrindus Komisija nekaltinama dėl kokio nors neteisėto elgesio.

36 Konkrečiai kalbant, dėstydama ieškinyje nurodytą pirmąjį pagrindą ieškovė teigia, kad ECHA neprivalėjo „nustatyti arba apibrėžti papildomų kriterijų, vertindama ieškinį pareiškusių bendrovių MVĮ pobūdį“ ir kad „piktnaudžiaudama Komisijos perleistomis funkcijomis [ECHA] neteisėtai pateikė savo MVĮ sąvokos apibrėžimą, kurį yra pernelyg siauras“. Dėstant šį pagrindą nekaltinama, kad Komisijos veiksmai ar jos priimti aktai neteisėti. Pateikdama ieškinio antrąjį pagrindą ieškovė teigia, kad nagrinėjamu atveju ECHA neteisėtai ir klaidingai taikė Rekomendaciją 2003/361, tačiau nepateikia jokio kaltinimo dėl Komisijos veiksmų ar jos priimtų aktų. Dėstydama ieškinio trečiąjį pagrindą, susijusį su pirmuoju, ieškovė teigia, kad ECHA vykdomasis direktorius negalėjo priimti sprendimo dėl įregistruotų įmonių dydžio. Galiausiai pateikdama ieškinio ketvirtąjį pagrindą, kuriame, be kita ko, teigiama, kad priimdama Sprendimą MB/D/29/2010 ir Sprendimą MB/21/2012/D ECHA neturėjo įgaliojimų, ieškovė paprasčiausiai nurodo, jog Reglamente Nr. 340/2008 ir Įgyvendinimo reglamente Nr. 254/2013 „nėra jokios konkrečios nuostatos dėl šio [administravimo] mokesčio ar bent dėl jo taikymo“. Ieškovė priduria, kad, kiek tai susiję su administravimo mokesčio dydžio nustatymu, kai fiziniam ar juridiniam asmeniui nepavyksta įrodyti, kad jis turi teisę į MVĮ taikomą mokesčio sumažinimą, „šią užduotį turi atlikti Komisija, kuri kol kas, atrodo, atsisako tai daryti“. Dėstant šį pagrindą nekaltinama, kad Komisijos veiksmai ar jos priimti aktai neteisėti.

37 Taip ieškovė verčia tiek Komisiją, tiek Bendrąjį Teismą spėlioti, kokie yra konkretūs faktiniai bei teisiniai argumentai ir vertinimai, kuriais gali būti grindžiami jos prašymai panaikinti Reglamentą Nr. 340/2008 ir Įgyvendinimo reglamentą Nr. 254/2013. Pagal 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalį kaip tik siekiama išvengti tokios situacijos, kuri kelia grėsmę teisiniam saugumui ir yra nesuderinama su geru teisingumo vykdymu (šiuo klausimu žr. 2008 m. gegužės 19 d. Nutarties *TF1 / Komisija*, T-144/04, EU:T:2008:155, 57 punktą).

38 Kad ir kaip būtų, darant prielaidą, kad ieškovės nurodyti pagrindai galėtų būti susieti su jos prašymu panaikinti Reglamentą Nr. 340/2008 ir Įgyvendinimo reglamentą Nr. 254/2013 ir taip būtų laikomasi 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies, pakanka konstatuoti, kad ieškinys dėl panaikinimo šiuo atžvilgiu būtų akivaizdžiai nepriimtinas pagal SESV 263 straipsnio nuostatas, kaip teisingai teigia Komisija. Iš tikrųjų, viena vertus, Reglamentas Nr. 340/2008 ir Įgyvendinimo reglamentas Nr. 254/2013, kurie nėra skirti ieškovei, nedaro jai poveikio dėl tam tikrų jos ypatingų savybių ar faktinių aplinkybių, kurios ją išskiria iš kitų asmenų ir taip individualizuoja ją analogiškai asmeniui, kuriam jie skirti (šiuo klausimu žr. 2013 m. spalio 3 d. Sprendimo *Inuit Tapiriit Kanatami ir kt. / Parlamentas ir Taryba*, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 72 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Kita vertus, Reglamentas Nr. 340/2008 ir Įgyvendinimo reglamentas Nr. 254/2013 apima įgyvendinimo priemones, pavyzdžiui, ECHA patvirtintus aktus, kuriuos ieškovė ginčija šioje byloje.

39 Ieškovės argumentai, nurodyti teikiant pastabas dėl nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo, kad ji „norėtų“ užginčyti Reglamentą Nr. 340/2008 ir Įgyvendinimo reglamentą Nr. 254/2013, „taip pat, kaip tai suprantama pagal SESV 277 straipsnį“, negali pakeisti šios išvados.

40 Tuo atveju, jei ieškovės prašymas panaikinti Reglamentą Nr. 340/2008 ir Įgyvendinimo reglamentą Nr. 254/2013 galėtų būti aiškinamas kaip prašymas, kuriuo faktiškai prašoma paskelbti tuos reglamentus netaikytinais, reikia priminti, kad SESV 277 straipsnyje numatyta galimybė remtis tuo, kad visuotinai taikomas aktas netaikomas, nėra savarankiška teisė pareikšti ieškinį ir ja galima pasinaudoti tik atskirai (žr. 1999 m. liepos 8 d. Nutarties *Area Cova ir kt. / Taryba*, T-194/95, EU:T:1999:141, 78 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Todėl vien remiantis Komisijos priimto

teisės akto neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu negalima pareikšti ieškinio šiai institucijai Bendrajame Teisme. Bet koks kitas aiškinimas paneigtų aplinkybę, kad SESV 277 straipsnyje numatyta galimybė remtis tuo, kad visuotinai taikomas aktas netaikomas, nėra savarankiška teisė pareikšti ieškinį.

41 Be to, siekiant išsamumo reikia pažymėti, kad iš ieškinio neišplaukia, jog ieškovė, remdamasi SESV 277 straipsniu, nurodo Reglamento Nr. 340/2008 ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 254/2013 neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą. Šiuo klausimu reikia priminti, kad ginčas nustatomas pagal ieškinį ir kad neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas nepriimtinas, jei pateikiamas vėlesnėje proceso stadijoje (šiuo klausimu žr. 2005 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Common Market Fertilizers / Komisija*, T-134/03 ir T-135/03, EU:T:2005:339, 51 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Nagrinėjamu atveju iš ieškinio aišku, kad ieškovė pateikė ieškinį pagal SESV 263 straipsnį ir paprašė Bendrojo Teismo „panaikinti ginčijamus aktus, nurodytus įžanginėje dalyje“, įskaitant Reglamentą Nr. 340/2008 ir Įgyvendinimo reglamentą Nr. 254/2013. SESV 277 straipsnis nėra viena iš nuostatų, kuriomis buvo grindžiamas ieškinys; ieškovė pripažino tai per posėdį. Be to, joks įrodymas nepatvirtina ieškovės teiginio, kad ieškinio pateikimo stadijoje ji rėmėsi šių dviejų reglamentų neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu. Visų pirma, kaip jau nurodyta, ieškinyje pateiktoje pagrindų, kuriais remiamasi jį grindžiant, santraukoje konkrečiai nenurodoma, kiek tariamai neteisėti yra Reglamentas Nr. 340/2008 ir Įgyvendinimo reglamentas Nr. 254/2013. Be to, prieštaravimas dėl neteisėtumo, kuriuo ieškovė rėmėsi pastabų dėl prieštaravimo dėl nepriimtinumo pateikimo stadijoje, nėra pagrįstas kokiomis nors per procesą paaiškėjusiomis teisinėmis ar faktinėmis aplinkybėmis.

42 Beje, norint priimti sprendimą dėl ieškovo galimybės ieškiniui dėl individualaus akto panaikinimo pagrįsti remtis visuotinai taikomo akto neteisėtumu, reikia, be kita ko, nustatyti, ar ieškovas dėl minėto akto nurodo vieną iš keturių SESV 263 straipsnio antroje pastraipoje nurodytų panaikinimo pagrindų (šiuo klausimu žr. 2012 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Sina Bank / Taryba*, T-15/11, EU:T:2012:661, 46 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Tačiau skaitant ieškovės dokumentus neįmanoma nustatyti, kokiais konkrečiai pagrindais ar kaltinimais, numatytais SESV 263 straipsnio antroje pastraipoje, grindžiami Reglamento Nr. 340/2008 ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 254/2013 neteisėtumu paremti prieštaravimai.

43 Todėl siekiant išsamumo reikia daryti išvadą, kad Reglamento Nr. 340/2008 ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 254/2013 neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas, kurį ieškovė nurodė pateikdama savo pastabas dėl nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo, nepriimtinas.

44 Antra, darant prielaidą, kad ieškinys, kiek juo siekiama, kad būtų panaikinti sprendimai MB/D/29/2010 ir MB/21/2012/D, Komisijai pareikštas tinkamai, nes pagal Reglamento Nr. 340/2008 11 straipsnio 5 dalį minėti sprendimai gali būti priimti tik gavus šios institucijos „teigiamą nuomonę“, pažymėtina, kad jis yra akivaizdžiai nepriimtinas, kaip teisingai teigė Komisija, atsakydama į 2015 m. liepos 16 d. klausimus, pateiktus taikant proceso organizavimo priemones (šio sprendimo 13 punktas). Iš tikrųjų maža to, kad ieškiniui akivaizdžiai trūksta aiškumo ir konkretumo šiuo klausimu, kaip tai suprantama pagal 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalį, jame nėra jokių duomenų, leidžiančių manyti, kad minėti sprendimai yra konkrečiai susiję su ieškove. Jei šie sprendimai galėtų būti laikomi reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktais, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, dėl jų reikėtų patvirtinti įgyvendinimo priemones, kaip tai įrodo Sprendimo SME(2013) 1328 priėmimas. Be to, kadangi sprendimai MB/D/29/2010 ir MB/21/2012/D buvo priimti atitinkamai 2010 m. lapkričio 12 d. ir 2013 m. vasario 12 d. ir apie tai ieškovė sužinojo ne vėliau kaip iki 2013 m. vasario 26 d. iš ECHA rašto, 2013 d. liepos 25 d. pareikštas ieškinys buvo parengtas pavėluotai. Galiausiai reikia atmesti ieškovės argumentus, nurodytus jos atsakyme į 2015 m. liepos 16 d. klausimus, pateiktus taikant proceso organizavimo priemones (šio sprendimo 13 punktas), kad Bendrasis Teismas savo iniciatyva negalėjo kelti klausimo dėl ieškinio priimtinumo, kiek jame prašoma panaikinti sprendimus MB/D/29/2010 ir MB/21/2012/D. Iš tiesų, kadangi ieškinio priimtinumo sąlygos yra imperatyvios, Bendrasis Teismas turi jas išnagrinėti

savo iniciatyva, o jo kontrolė šiuo klausimu neapsiriboja vien šalių nurodytais nepriimtinumo pagrindais (šiuo klausimu žr. 2015 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *SV Capital / ABE*, T-660/14, EU:T:2015:608, 45 ir 50 punktus).

45 Be to, darant prielaidą, kad dėstydama ieškinio ketvirtąjį pagrindą ieškovė siekė pateikti sprendimų MB/D/29/2010 ir MB/21/2012/D neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą, pažymėtina, kad tai nepateisintų ieškinio dėl panaikinimo pareiškimo Komisijai pagal SESV 263 straipsnį ir neleistų manyti, kad ši institucija privalo gintis dėl to Bendrajame Teisme (žr. šio sprendimo 40 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

46 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ieškinys, kiek jis pareikštas Komisijai, nepriimtinas.

2. *Dėl tam tikrų ECHA pareikšto ieškinio dėl panaikinimo reikalavimų priimtinumo*

47 Pirma, ECHA teigia, kad ieškinys, kiek jame prašoma panaikinti sąskaitas faktūras Nr. 10040807, Nr. 10040817 ir Nr. 10040824, nepriimtinas, nes tos sąskaitos faktūros nėra aktai, kuriuos galima ginčyti. Šios sąskaitos faktūros nesukeltų kitokių teisinių pasekmių nei Sprendimas SME(2013) 1328. Jos nepakeistų ieškovės teisinės padėties, nes jomis tik būtų toliau įgyvendinamas Sprendimas SME(2013) 1328.

48 Antra, ECHA mano, kad ieškinys nepriimtinas, kiek juo siekiama, kad būtų panaikintas jos 2013 m. liepos 24 d. raštas. Šiame rašte ECHA paprasčiausiai atsakė į ieškovės argumentus, tačiau nepakeitė jos teisinės padėties. Atsakydama į 2013 m. rugsėjo 15 d. klausimus, pateiktus taikant proceso organizavimo priemones (žr. šio sprendimo 13 punktą), ECHA pažymi, kad tas pats pasakytina apie jos 2013 m. gegužės 23 d. elektroninį laišką. Taigi šiuo aspektu ieškinys taip pat nepriimtinas.

49 Trečia, ieškinys nepriimtinas, kiek juo siekiama, kad būtų panaikintas Reglamentas Nr. 340/2008 ir bet kuris kitas susijęs aktas, ankstesnis ar paskesnis, kiek toks aktas kelia grėsmę ieškovės interesams. ECHA šiuo klausimu tvirtina, kad ieškinyje nėra pakankamai aiškiai nurodyti nei pagrindai, kuriais remiamasi, nei ginčo dalykas.

50 Ieškovė teigia, kad sąskaitos faktūros Nr. 10040807, Nr. 10040817 ir Nr. 10040824, taip pat 2013 m. liepos 24 d. ECHA raštas sukelia jai teisinių pasekmių, todėl dėl jų galima pareikšti ieškinį pagal SESV 263 straipsnį. Kadangi reikalavimų, susijusių ieškinio įžanginėje dalyje nurodytais aktais, priimtinumas neginčijamas, ieškinio dėl trijų minėtų sąskaitų faktūrų ir 2013 m. liepos 24 d. ECHA rašto priimtinumas neturi reikšmės, nes šie aktai bet kuriuo atveju turėtų būti paskelbti niekiniais, jei ieškinys dėl panaikinimo būtų priimtas. Be to, atsakydama į 2015 m. rugsėjo 15 d. klausimus, pateiktus taikant proceso organizavimo priemones (žr. šio sprendimo 13 punktą), ieškovė dėl 2013 m. gegužės 23 d. ECHA elektroninio laiško tvirtina, kad būtent iš šio elektroninio laiško ji sužinojo motyvus, dėl kurių ECHA nesutiko su jos MVĮ statusu.

51 Dėl ieškinio, kiek jis susijęs su Reglamentu Nr. 340/2008, ieškovė dublike pažymi, kad jis yra tinkamai pagrįstas. Pareikšdama ieškinį ieškovė papildomai užginčijo minėtą reglamentą, kuriuo yra pagrįsti pagrindiniai užginčyti aktai. Pagal Procedūros reglamentą ieškovas neprivalo dėl kiekvieno ginčijamo akto kartoti visų pagrindų, kuriais remiamasi grindžiant ieškinį.

52 Reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką tik privalomų teisinių pasekmių sukeliančios priemones, darančios poveikį ieškovo interesams ir iš esmės keičiančios jo teisinę padėtį, gali būti laikomos aktais, dėl kurių galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo pagal SESV 263 straipsnį (1981 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *IBM / Komisija*, 60/81, EU:C:1981:264, 9 punktas; 1991 m. spalio 4 d.

Nutarties *Bosman / Komisija*, C-117/91, EU:C:1991:382, 13 punktas ir 2003 m. sausio 15 d. Sprendimo *Philip Morris International / Komisija*, T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/01 ir T-272/01, EU:T:2003:6, 77 punktas).

53 Norint nustatyti, ar dėl prašomos panaikinti priemonės galima pareikšti ieškinį, svarbiausias yra jos turinys, o priėmimo forma šiuo atžvilgiu iš principo nėra svarbi (1981 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *IBM / Komisija*, 60/81, EU:C:1981:264, 9 punktas; 1991 m. lapkričio 28 d. Sprendimo *Liuksemburgas / Parlamentas*, C-213/88 ir C-39/89, EU:C:1991:449, 15 punktas ir 1994 m. kovo 24 d. Sprendimo *Air France / Komisija*, T-3/93, EU:T:1994:36, 43 ir 57 punktai).

54 Be to, sprendimas, kuris tik patvirtina ankstesnį sprendimą, negali būti ginčijamas teismine tvarka, todėl dėl tokio sprendimo pareikštas ieškinys nepriimtinas (1977 m. spalio 25 d. Sprendimo *Metro SB-Großmärkte / Komisija*, 26/76, EU:C:1977:167, 4 punktas ir 1998 m. gegužės 5 d. Sprendimo *Jungtinė Karalystė / Komisija*, C-180/96, EU:C:1998:192, 27 ir 28 punktai; taip pat žr. 1998 m. birželio 10 d. Nutarties *Cementir / Komisija*, T-116/95, EU:T:1998:120, 19 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

55 Dėl patvirtinamojo akto sąvokos teismo praktikoje nurodyta, kad aktas laikomas tik patvirtinančiu ankstesnį sprendimą, jeigu jame nėra naujų aplinkybių, palyginti su ankstesniu sprendimu, ir nebuvo peržiūrima to sprendimo adresato padėtis (2001 m. vasario 7 d. Sprendimo *Inpesca / Komisija*, T-186/98, EU:T:2001:42, 44 punktas ir 2004 m. balandžio 29 d. Nutarties *SGL Carbon / Komisija*, T-308/02, EU:T:2004:119, 51 punktas).

56 Pirma, dėl ieškinio priimtinumo, kiek juo siekiama, kad būtų panaikintos sąskaitos faktūros Nr. 10040807, Nr. 10040817 ir Nr. 10040824, reikia pažymėti, kad, kitaip nei byloje, kurioje priimtas 2014 m. spalio 2 d. Sprendimas *Spraylat / ECHA* (T-177/12, EU:T:2014:849), Sprendime SME(2013) 1328 padaryta aiški nuoroda į Sprendimą MB/D/29/2010, iš dalies pakeistą Sprendimu MB/21/2012/D, ir patikslinta, kad „ECHA išrašys <...> sąskaitą faktūrą dėl 19 000 eurų administracinio mokesčio“. Taip pat nurodyta, kad ECHA išrašys papildomą sąskaitą faktūrą tam, kad padengtų iš pradžių sumokėto mokesčio ir Reglamente Nr. 340/2008 numatyto mokesčio didelei įmonei, mokamo pagal Sprendimo MB/D/29/2010 4 straipsnio 1 dalį, skirtumą. Vadinasi, Sprendime SME(2013) 1328 buvo numatyti pagrindiniai ieškovės įsipareigojimų ECHA elementai. Todėl pagal savo pobūdį sąskaitos faktūros Nr. 10040807, Nr. 10040817 ir Nr. 10040824 yra tą sprendimą įgyvendinantys aktai, taigi jos yra patvirtinamieji aktai, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 55 punkte nurodytą teismo praktiką (pagal analogiją žr. 2009 m. birželio 30 d. Nutarties *CPEM / Komisija*, T-106/08, nepaskelbta Rink., EU:T:2009:228, 32 punktą). Taigi ieškinys nepriimtinas, kiek juo siekiama, kad būtų panaikintos sąskaitos faktūros Nr. 10040807, Nr. 10040817 ir Nr. 10040824.

57 Antra, dėl ieškinio priimtinumo, kiek juo siekiama, kad būtų panaikintas 2013 m. gegužės 23 d. ECHA elektroninis laiškas, pakanka konstatuoti, kad šiuo elektroniniu laišku turėjo būti atsakyta į prašymą pateikti daugiau informacijos apie Sprendimą SME(2013) 1328, kurį ieškovė atsiuntė 2013 m. gegužės 21 d., o ne sukelti privalomų teisinių pasekmių, galinčių daryti poveikį ieškovės interesams ir iš esmės pakeisti jos teisinę padėtį. Konkrečiai kalbant, šiame elektroniniame laiške nurodyta, kad ieškovė turi pateikti informacijos apie bendrovę *Calme Lux SA*, kaip numatyta Rekomendacijos 2003/361 priedo 6 straipsnio 3 dalyje, ir kad, nesant šių duomenų, ECHA negali konstatuoti, kad ieškovė iš tiesų yra MVĮ. Taigi 2013 m. gegužės 23 d. elektroniniame laiške paprasčiausiai pakartota tai, kas ieškovei jau nurodyta per administracinę procedūrą, kuriai pasibaigus priimtas Sprendimas SME(2013) 1328, visų pirma 2013 m. vasario 26 d. rašte ir 2012 m. gegužės 14 d., birželio 19 d., liepos 4 d., rugpjūčio 8 d. ir 2013 m. kovo 4 d. elektroniniuose laiškuose. Todėl ieškinys nepriimtinas, kiek juo siekiama, kad būtų panaikintas 2013 m. gegužės 23 d. ECHA elektroninis laiškas.

58 Trečia, dėl ieškinio priimtinumo, kiek juo siekiama, kad būtų panaikintas 2013 m. liepos 24 d. ECHA raštas, pakanka konstatuoti, kad šiuo raštu turėjo būti atsakyta į prašymą pateikti daugiau informacijos apie Sprendimą SME(2013) 1328, kurį ieškovė atsiuntė 2013 m. liepos 10 d., o ne sukelti privalomų

teisinių pasekmių, galinčių daryti poveikį jos interesams ir iš esmės pakeisti jos teisinę padėtį. Konkrečiai kalbant, tame rašte buvo paminėti svarbūs teisės aktai, padaryta nuoroda į Sprendimą SME(2013) 1328 ir paaiškinta ieškovei, kad į visus šiuos argumentus tinkamai atsižvelgta iki sprendimo priėmimo. Todėl ieškinys nepriimtinas, kiek juo siekiama, kad būtų panaikintas 2013 m. liepos 24 d. ECHA raštas.

59 Ketvirta, dėl ieškinio priimtinumo tiek, kiek juo siekiama, kad būtų panaikintas „bet kuris kitas susijęs aktas, ankstesnis ar paskesnis, kuriuo gali būti pažeisti ieškovės interesai“, reikia priminti, kad pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio pirmą pastraipą, procesui Bendrajame Teisme taikomą pagal to paties statuto 53 straipsnio pirmą pastraipą, ir pagal Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą ieškinyje turi būti nurodytas ginčo dalykas ir pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka. Šiuo atveju pakanka konstatuoti, kad ieškovės prašymas yra nepakankamai aiškus ir neleidžia Bendrajam Teismui nustatyti aktų, kuriuos prašoma panaikinti. Todėl ieškinys nepriimtinas tiek, kiek juo siekiama, kad būtų panaikintas „bet kuris kitas susijęs aktas, ankstesnis ar paskesnis, kuriuo gali būti pažeisti ieškovės interesai“.

60 Galiausiai dėl motyvų, sutampančių su nurodytaisiais šio sprendimo 38 ir 44 punktuose, darytina išvada, kad ieškinys dėl panaikinimo nepriimtinas tiek, kiek juo siekiama, kad būtų panaikinti Reglamentas Nr. 340/2008, Įgyvendinimo reglamentas Nr. 254/2013, sprendimai MB/D/29/2010 ir MB/21/2012/D. Be to, kiek tai susiję su ieškiniu dėl Reglamento Nr. 340/2008 ir Įgyvendinimo reglamento Nr. 254/2013 panaikinimo, ir darant prielaidą, kad jis pareikštas ECHA, pažymėtina, kad jis yra akivaizdžiai nepriimtinas, nes iš principo ieškinys turi būti pareikštas ginčijamo akto autoriui, t. y. sprendimą priėmusiai Sąjungos institucijai arba organui (2008 m. spalio 8 d. Sprendimo *Sogelma / AER*, T-411/06, EU:T:2008:419, 49 punktas). Galiausiai, jei ieškovė, teigdama dublike, kad Reglamentą Nr. 340/2008 ir Įgyvendinimo reglamentą Nr. 254/2013, kurie yra ECHA priimtų aktų „teisinis pagrindas“, užginčijo „papildomai“, iš tikrųjų remiasi minėtų reglamentų neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu, šis prieštaravimas turi būti pripažintas nepriimtinu dėl priežasčių, analogiškų nurodytosioms šio sprendimo 41–43 punktuose.

61 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ECHA pareikšto ieškinio nagrinėjimą reikia apriboti prašymu panaikinti Sprendimą SME(2013) 1328.

3. *Dėl esmės*

62 Reikia priminti, kad Sprendime SME(2013) 1328 ECHA nusprendė, jog negavo įrodymų, būtinų padaryti išvadai, kad ieškovė yra maža įmonė ir kad pagal Sprendimo MB/D/29/2010 4 straipsnio 1 dalį ji turėtų sumokėti didelei įmonei taikytiną mokestį. Iš per teisminius ginčus pateiktų įrodymų matyti, kad išnagrinėjusi tam tikrą ieškovės pateiktą papildomą informaciją ECHA nusprendė, kad ši turėjo būti laikoma susijusia su dviem įmonėmis, šiuo atveju *Saced SpA* ir *Cogefin Srl*, taip pat dviejų kitų įmonių, šiuo atveju *Premix SpA* ir *Sicical SpA*, partnere. Be to, ECHA tvirtino, kad viena įmonė – *Calme Lux* – turėjo būti laikoma susijusia su *Sicical*. Šiomis aplinkybėmis ECHA buvo kelis kartus paprašiusi ieškovės pateikti jai informacijos apie *Calme Lux*. ECHA šios informacijos negavo.

63 Grįsdama ieškinį, ieškovė nurodo keturis ieškinio pagrindus. Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad priimdama Sprendimą SME(2013) 1328 ECHA neturėjo įgaliojimų, piktnaudžiavo jais ar juos viršijo. Antrasis ieškinio pagrindas susijęs su klaida taikant Rekomendaciją 2003/361 ir proporcingumo principo pažeidimu. Teikdama trečiąjį ieškinio pagrindą ieškovė remiasi tuo, kad ECHA vykdomasis direktorius neturėjo įgaliojimų ir piktnaudžiavo jais. Ketvirtasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad priimdama sprendimus MB/D/29/2010 ir MB/21/2012/D ECHA neturėjo įgaliojimų, piktnaudžiavo jais ar juos viršijo.

Dėl panaikinimo reikalavimų

Pirminės pastabos dėl Sprendimo SME(2013) 1328 motyvavimo

64 Atsakydama į 2015 m. rugsėjo 15 d. klausimus, pateiktus taikant proceso organizavimo priemones (šio sprendimo 13 punktas), ieškovė pažymėjo, kad Sprendimas SME(2013) 1328 „iš esmės yra nemotyvuotas“. Konkrečiai kalbant, ieškovė paaiškino, kad tame sprendime pateiktas tik taikomų teisės aktų, šalių susirašinėjimo ir ECHA skirtų dokumentų sąrašas ir išvardyti pridėti dokumentai.

65 Taip ieškovė pateikia naują pagrindą. Tačiau motyvavimo nebuvimas ar stoka reiškia esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimą, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnį, ir yra su viešąja tvarka susijęs pagrindas, kuriuo Sąjungos teismas gali ar net privalo remtis savo iniciatyva (2009 m. gruodžio 2 d. Sprendimo *Komisija / Airija ir kt.*, C-89/08 P, EU:C:2009:742, 34 punktas).

66 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką, pirma, motyvavimas, reikalaujamas pagal EB 296 straipsnį, turi atitikti atitinkamo teisės akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai parodyti institucijos, priėmusios ginčijamą aktą, argumentus taip, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti priimtos priemonės priežastis, o kompetentingas teismas – vykdyti jos kontrolę. Kiek tai konkrečiai susiję su individualių sprendimų motyvavimu, be tikslo leisti atlikti teisminę priežiūrą, pareiga motyvuoti tokius sprendimus siekiama suteikti suinteresuotajam asmeniui pakankamai informacijos, kuri leistų žinoti, ar sprendimas gali turėti trūkumų, dėl kurių jo galiojimą galima ginčyti. Antra, reikalavimas pateikti motyvus turi būti vertinamas atsižvelgiant į konkrečios bylos aplinkybes, ypač į akto turinį, pateiktų motyvų pobūdį ir šio akto adresatų ar kitų asmenų, su kuriais jis tiesiogiai ir konkrečiai susijęs, suinteresuotumą gauti paaiškinimus. Nereikalaujama, kad motyvai apimtų visas faktines ir teisines aplinkybes, nes klausimas, ar akto motyvai tenkina SESV 296 straipsnio reikalavimus, turi būti nagrinėjamas atsižvelgiant ne tik į tokio akto formuluotę, bet ir jo priėmimo aplinkybes bei atitinkamą sritį reglamentuojančių teisės normų visumą (žr. 2015 m. kovo 19 d. Sprendimo *Dole Food ir Dole Fresh Fruit Europe / Komisija*, C-286/13 P, EU:C:2015:184, 93 ir 94 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).

67 Šiuo atveju, turint omenyje Sprendime SME(2013) 1328 nurodytas reglamentuojamojo pobūdžio nuostatas, taip pat ECHA ir ieškovės susirašinėjimą ir pasikeitimą dokumentais, pavyzdžiui, minėtais Sprendime SME(2013) 1328, ieškovė galėjo puikiai suprasti, kad ECHA sprendimas grindžiamas tuo, jog neperduoti reikšmės turintys duomenys. Konkrečiai kalbant, ECHA kelis kartus prašė ieškovės pateikti informacijos apie *Calme Lux*, remdamasi visų pirma Rekomendacijos 2003/361 priedo 6 straipsnio 3 dalimi. Ši nuostata susijusi su atsižvelgimu į įmonių, kurios yra susijusios su nagrinėjamos įmonės partnerėmis, duomenis; kaip per posėdį pripažino ieškovė, *Calme Lux* yra tokia įmonė. Todėl darytina išvada, kad Sprendimas SME(2013) 1328 tenkina SESV 296 straipsnio reikalavimus.

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, susijusio su tuo, kad priimdama Sprendimą SME(2013) 1328 ECHA neturėjo įgaliojimų, piktnaudžiavo jais ar juos viršijo.

68 Ieškovė pažymi, kad pagal Reglamento Nr. 1907/2006 20 straipsnio 2 dalį ECHA gali atsisakyti įregistruoti, tik jei įmonės pateikta dokumentacija neišsami. ECHA įgaliojimai yra patariamojo pobūdžio, taip pat vykdomojo ir administracinio pobūdžio, kiek tai susiję su dokumentacijos kontrole ir mokslinių, techninių arba administracinių patikrinimų veiksmų organizavimu. Užduočių pasidalijimas tarp Komisijos ir ECHA pasireiškia nustatant MVĮ teisinio pobūdžio patikrinimų kriterijus, nes ECHA savo nuožiūra negali papildyti Komisijos taisyklių ar gairių savo taisyklėmis ar gairėmis. Taigi ECHA negali savo sekretoriatui priskirti išimtinės kompetencijos savarankiškai priimti sprendimą dėl Rekomendacijos 2003/361 taikymo nagrinėjant registracijos dokumentaciją.

69 Be to, ieškovė pažymi, kad Komisija remiasi Rekomendacijoje 2003/361 pateikta MVĮ koncepcija, tačiau neįtraukia šios rekomendacijos nuostatų į aktą, kuris yra privalomas ir visuotinai taikomas. Bet kuriuo atveju vien nuoroda į Rekomendaciją 2003/361 parodo Komisijos ketinimą plačiai taikyti sumažintą registracijos mokestį. Nagrinėjamu atveju ECHA, atvirkščiai, įpareigojo ieškovę pateikti įrodymų dėl daugelio su jos arba trečiųjų bendrovių ilgojo laikotarpio veikla susijusių duomenų. Šiuo klausimu ECHA nusprendė taikyti Rekomendacijos 2003/361 priede nurodytus subkriterijus (visų pirma ryšio su kita bendrove buvimas) ir neapsiribojo vien šioje rekomendacijoje pateikto MVĮ apibrėžimo taikymu. Tačiau Reglamente Nr. 340/2008 vienintelė nuoroda į Rekomendacijos 2003/361 priede pateiktus subkriterijus padaryta to reglamento 12 straipsnyje ir yra susijusi tik su už Sąjungos ribų įsteigtomis įmonėmis. Taigi ECHA klaidingai aiškino Reglamentą Nr. 340/2008. Todėl ji piktnaudžiavo Komisijos suteiktais įgaliojimais, kai pateikė savo MVĮ sąvoką, kuri yra siauresnė. Reikalaudama iš ieškovės duomenų, kurių šaltinis yra trečioji bendrovė, susijusi su ja partnerystės ryšiais, ir kurių ji negalėjo pateikti, ECHA savo vertinimo ir procedūros kriterijais savo nuožiūra pakeitė Komisijos nurodytus kriterijus arba juos papildė. Tikrindama ne tik dokumentacijos išsamumą, ECHA viršijo savo įgaliojimus. Vienintelis įmanomas Komisijos sprendimo paprašyti iš ieškovės nemažai dokumentų paaiškinimas yra piktnaudžiavimas įgaliojimais siekiant įrodyti, kad ieškovė netenkina Rekomendacijoje 2003/361 nustatytų kriterijų, nors buvo pateikta tai paneigiančių įrodymų. Šiomis aplinkybėmis ieškovė priduria, kad ECHA netinkamai elgėsi jos atžvilgiu ir nesuteikė adekvačios pagalbos per registracijos ir patikrinimo procedūrą. Tik per procesą Bendrajame Teisme ECHA suformulavo kaltinimus ieškovei, pridėdama prie bylos medžiagos dokumentus, kuriuos gavo po ieškinio pareiškimo.

70 Be to, dublike ieškovė teigia, kad savo gynybą ECHA grindžia „implicitine“ kompetencija, leidžiančia jai tikrinti registruojančių įmonių dydį. Tačiau įgaliojimai turi būti suteikti eksplicitiniu aktu. ECHA painioja „prašymą“ pateikti papildomos informacijos ir šios informacijos „vertinimą“. Beje, ECHA gynybos argumentai prieštarauja jos 2013 m. liepos 24 d. raštui, kuriame ECHA teigė, kad jos įgaliojimai kyla tiesiogiai iš Rekomendacijos 2003/361. 2002 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2343/2002 dėl finansinio pagrindų reglamento, skirto įstaigoms, minėtoms Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento 185 straipsnyje (OL L 357, p. 72; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 4 t., p. 216), 59 straipsnyje taip pat daromas skirtumas tarp teisės aktuose nustatytų mokesčių už paslaugas ir kitų mokesčių bei sumų, kurios gali būti nustatytos Sąjungos įstaigų valdančiųjų tarybų sprendimais. ECHA suteiktų įgaliojimų finansų srityje perleidimas apribotas mokesčiais, surinktais už šalies prašymu suteiktas paslaugas, numatytas Reglamento Nr. 340/2008 11 straipsnyje. Šis perleidimas neapima Reglamento Nr. 340/2008 13 straipsnyje numatyto administravimo mokesčio, kuris savo ruožtu kyla iš Reglamento Nr. 1907/2006 74 straipsnio 1 ir 3 dalių ir turi būti nustatytas Komisijos reglamente. Reglamento Nr. 340/2008 13 straipsnio 4 dalyje ECHA neleidžiama nustatyti administravimo mokesčio dydžio. Be to, Komisija neįvykdė pareigos kontroliuoti, kai toleravo, kad klostantis faktinėms aplinkybėmis ECHA priskyrė sau įgaliojimus, kurie nebuvo jai aiškiai perleisti.

71 ECHA ginčija ieškovės pateiktus argumentus.

72 Reikia pažymėti, kad pirmąjį pagrindą iš esmės sudaro trys dalys. Pirma dalis susijusi su ECHA įgaliojimais vertinti registruojančių įmonių dydį. Antra dalis paremta ECHA įgaliojimų taikant Rekomendaciją 2003/361 viršijimu ar net piktnaudžiavimu jais. Trečia dalis pagrįsta piktnaudžiavimu ECHA įgaliojimais, kiek tai susiję su iš ieškovės prašoma informacija.

– Dėl ieškinio pirmojo pagrindo pirmos dalies, iš esmės susijusios su ECHA įgaliojimų vertinti registruojančių įmonių dydį neturėjimu

73 Ieškinio pirmojo pagrindo pirmoje dalyje ieškovė iš esmės teigia, kad ECHA neturi reikalingų įgaliojimų vertinti registruojančių įmonių dydį nustatant aptariamai registracijai taikytiną mokestį. Šie įgaliojimai priskirti Komisijai, kaip ir įgaliojimai numatyti nustatant mokesčius.

74 Tačiau ieškovės prielaida grindžiama neteisingu reikšmės turinčių tekstų suvokimu. Reikia pažymėti, kad vienas iš Reglamentu Nr. 1907/2006 siekiamų tikslų yra siekis, kad ECHA užtikrintų veiksmingą techninių, mokslinių ir administracinių minėto reglamento aspektų valdymą ir vaidintų lemiamą vaidmenį jį įgyvendinant, visų pirma suteikiant daugiau reglamentavimo galių (Reglamento Nr. 1907/2006 15 ir 95 konstatuojamosios dalys). Konkrečiai kalbant, atlikdama jai priskirtas biudžeto vykdymo funkcijas ECHA turi būti tikra, kad surinks visus jai tenkančius mokesčius, įskaitant mokamus įmonių (Reglamento Nr. 1907/2006 96 ir 97 straipsniai). Be to, Reglamento Nr. 340/2008 13 straipsnio 3 dalyje aiškiai numatyta, kad ECHA „bet kada gali paprašyti įrodymų, kad laikomasi mokesčių sumažinimo arba atleidimo nuo mokesčių sąlygų“. Beje, pagal Reglamento Nr. 340/2008 13 straipsnio 4 dalį būtent ECHA renka visą mokestį ir administravimo mokestį, „jei fizinis ar juridinis asmuo, kuris teigia turįs teisę mokėti sumažintą mokestį arba būti atleistas nuo mokesčio, negali įrodyti, kad turi teisę mokėti sumažintą mokestį arba jo nemokėti“. Iš to matyti, kad ECHA turi įgaliojimų tikrinti, ar įvykdytos nustatytos sąlygos, tam, kad registruojanti įmonė galėtų pasinaudoti mokesčių sumažinimu arba būti atleista nuo mokesčio.

75 Reglamento Nr. 1907/2006 20 straipsnio 2 dalis, kuria remiasi ieškovė, negali pakeisti tokios išvados, nes minėtame straipsnyje siekiama kitokio tikslo, t. y. įsitikinti, kad registruojančių įmonių pateikta registracijos dokumentacija išsami. Taigi ši nuostata neleidžia suabejoti įgaliojimais, kuriuos ECHA turi tikrindama, ar įvykdytos nustatytos sąlygos, tam, kad registruojanti įmonė galėtų pasinaudoti mokesčių sumažinimu arba būti atleista nuo mokesčio.

76 Atsižvelgiant į šias aplinkybes, pirmojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

– Dėl ieškinio pirmojo pagrindo antros dalies, iš esmės susijusios su įgaliojimų taikant Rekomendaciją 2003/361 viršijimu ar piktnaudžiavimu jais

77 Ieškinio pirmojo pagrindo antroje dalyje ieškovė iš esmės teigia, kad ECHA turėjo taikyti tik Rekomendacijos 2003/361 priedo 2 straipsnyje pateiktą įmonių kategorijų apibrėžimą ir neturėjo taikyti kitų minėtame priede esančių kriterijų, visų pirma jo 3 straipsnyje nustatytųjų, susijusių su „įmonių rūšimis, į kurias atsižvelgta apskaičiuojant darbuotojų skaičių ir finansines sumas“. Todėl ECHA negalėjo ieškovės prašyti pateikti informacijos, susijusios su tam tikromis bendradarbiaujančiomis ar susijusiomis bendrovėmis.

78 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal teismo praktiką teisės aktas tik tada laikomas priimtu piktnaudžiaujant įgaliojimais, jei, remiantis objektyviais, reikšmingais ir suderinamais duomenimis, paaiškėja, kad jis buvo priimtas tik ar bent jau iš esmės siekiant kitų nei nurodytieji tikslų arba norint išvengti Sutartyje numatytos konkrečiomis aplinkybėmis taikytinos procedūros (2005 m. kovo 10 d. Sprendimo *Ispanija / Taryba*, C-342/03, EU:C:2005:151, 64 punktas).

79 Šiuo atveju reikia pažymėti, kad, siekiant apibrėžti MVĮ, tiek Reglamento Nr. 1907/2006 3 straipsnyje, tiek Reglamento Nr. 340/2008 9 konstatuojamojoje dalyje ir 2 straipsnyje daroma nuoroda į Rekomendaciją 2003/361. Remiantis Rekomendacijos 2003/361 1 konstatuojamąja dalimi, šia rekomendacija siekiama užtikrinti, kad Sąjungos lygmeniu būtų laikomasi tos pačios MVĮ apibrėžties. Pagal Rekomendacijos 2003/361 1 straipsnį ši apibrėžtis naudojama vykdant Sąjungos politiką.

80 Konkrečiai kalbant, pagal Reglamento Nr. 1907/2006 3 straipsnio 36 punktą MVĮ – tai mažos ir vidutinės įmonės, kaip „apibrėžta <...> Rekomendacijoje [2003/361] dėl mikro, mažųjų ir vidutinių įmonių apibrėžimo“. Reglamento Nr. 340/2008 2 straipsnyje numatyta, kad mažos įmonės – „tai mažos įmonės, kaip nurodyta Rekomendacijoje 2003/361“. Reglamento Nr. 340/2008 2 straipsnyje panaši nuoroda padaryta dėl labai mažų ir vidutinių įmonių apibrėžties. Todėl apibrėžiant, kas laikytina, be kita ko, „maža įmone“, reikšminguose teisės aktuose padaryta aiški nuoroda į Rekomendaciją 2003/361. Priešingai, nei siūlo ieškovė, iš principo negalima atmesti galimybės, kad rekomendacijos nuostatos gali būti taikomos darant į jas aiškią nuorodą reglamento nuostatose, su sąlyga, jog

laikomasi bendrųjų teisės principų, ypač teisinio saugumo principo (pagal analogiją žr. 2008 m. sausio 17 d. Sprendimo *Viamex Agrar Handel ir ZVK*, C-37/06 ir C-58/06, EU:C:2008:18, 28 punktą). Tačiau nagrinėjamu atveju ieškovė nepateikė jokių duomenų, leidžiančių manyti, kad reglamentuose Nr. 1907/2006 ir Nr. 340/2008 padaryta nuoroda prieštarauja bendriesiems teisės principams. Be to, tokia nuoroda siekiama taikant reikšmės turinčias Rekomendacijos 2003/361 nuostatas užtikrinti tos pačios MVĮ apibrėžties taikymą vykdant Sąjungos politiką, o tai atitinka minėtos rekomendacijos tikslą.

81 Be to, priešingai, nei teigia ieškovė, nėra duomenų, nesant atitinkamos informacijos leidžiančių manyti, kad reikšmės turinčiuose reglamentuose padaryta aiški nuoroda yra susijusi tik su Rekomendacijoje 2003/361 pateikta MVĮ apibrėžties dalimi, neįtraukiant į šią nuorodą tos rekomendacijos priede minėtų kriterijų. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Rekomendacijos 2003/361 priedo I dalis pavadinta „Komisijos priimta labai mažų, mažų ir vidutinių įmonių apibrėžtis“ ir kad Reglamento Nr. 1907/2006 3 straipsnio 36 punkte padaryta konkreti nuoroda į Rekomendacijoje 2003/361 pateiktą MVĮ apibrėžtį. Ši apibrėžtis, pateikta Rekomendacijos 2003/361 priedo I dalyje, apima ne tik darbuotojų skaičių ir finansines ribas, leidžiančias apibrėžti įmonių kategorijas (Rekomendacijos 2003/361 priedo 2 straipsnis), bet ir, be kita ko, įmonių rūšis, į kurias atsižvelgiama apskaičiuojant darbuotojų skaičių ir finansines sumas (Rekomendacijos 2003/361 priedo 3 straipsnis). Be to, dėl ieškovės siūlomos išimties Rekomendacija 2003/361 taptų neveiksminga, t. y. nebūtų laikomasi tos pačios MVĮ apibrėžties įgyvendinant Sąjungos politiką. Maža to, reikia užtikrinti, kad nebūtų išvengta MVĮ apibrėžties taikymo dėl vien formalių pagrindų (šiuo klausimu žr. 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *HaTeFo*, C-110/13, EU:C:2014:114, 33 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Galiausiai aplinkybė, kad ieškovė remiasi tik Reglamento Nr. 340/2008 12 straipsniu, nepakeičia šios išvados, nes ši straipsnį siekiama taikyti konkrečiai nagrinėjamu atveju nesusiklosčiusiai situacijai, kai yra tik vienas ne Sąjungos gamintojo, preparato ruošėjo ar gaminio gamintojo atstovas.

82 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia pažymėti, kad nėra jokių duomenų, leidžiančių manyti, kad nusprendusi taikyti visus Rekomendacijos 2003/361 priede esančius kriterijus ECHA viršijo įgaliojimus ar net piktnaudžiavo jais.

83 Todėl ieškinio pirmojo pagrindo antrą dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

– Dėl ieškinio pirmojo pagrindo trečios dalies, iš esmės susijusios su įgaliojimų viršijimu ar piktnaudžiavimu jais, kiek tai susiję su iš ieškovės paprašyta informacija

84 Ieškinio pirmojo pagrindo trečioje dalyje ieškovė iš esmės teigia, kad ECHA viršijo įgaliojimus ar net piktnaudžiavo jais, kai paprašė pateikti nemažai su jos arba trečiųjų bendrovių ilgojo laikotarpio veikla susijusios informacijos.

85 Pirmiausia reikia pabrėžti, kad ECHA prašymu registruojanti įmonė turi įrodyti, jog turi teisę į mokesčio sumažinimą ar atleidimą nuo jo (Reglamento Nr. 340/2008 13 straipsnio 3 ir 4 dalys). Be to, kaip matyti išanalizavus ieškinio pirmojo pagrindo antrą dalį, ECHA galėjo prašyti, kad ieškovė pateiktų įrodymų, jog iš tikrųjų yra „maža įmonė“, kaip tai suprantama pagal Rekomendaciją 2003/361, įskaitant informaciją apie tariamai bendradarbiaujančias ar susijusias įmones.

86 Šiuo atveju reikia konstatuoti, kaip savo rašytiniuose dokumentuose nurodo ECHA, kad 2012 m. vasario 20 d. ir kovo 20 d. raštuose ieškovė paprašė pateikti informacijos apie darbuotojų skaičių ir dvejų ataskaitinių metų, ėjusių iki registracijos, ataskaitas, taip pat informacijos apie jos savininkų struktūrą, buvusią registracijos dokumentacijos pateikimo metu, įskaitant informaciją apie su ieškove susijusias ar bendradarbiaujančias įmones. Prašymas nurodyti darbuotojų skaičių ir dvejų paskutinių ataskaitinių metų ataskaitas buvo pagrįstas, be kita ko, Rekomendacijos 2003/361 priedo 4 straipsnio 2 dalimi. Pagal šią nuostatą „sąskaitų uždarymo dieną paaiškėjus, kad įmonės metiniai duomenys apie darbuotojų skaičių ar finansines sumas viršijo arba nepasiekė 2 straipsnyje nurodytų viršutinių ribų,

toks faktas neturėtų nulemti vidutinės, mažosios ar labai mažos įmonės statuso netekimo ar įgijimo, jeigu tos viršutinės ribos neviršijamos du apskaitos laikotarpius iš eilės“. Be to, kaip pažymėta ECHA ir ieškovei susirašinėjant raštais arba elektroniniais laiškais, ECHA prašymai dėl ieškovės savininkų struktūros ir informacijos apie bendroves, kurios laikomos bendradarbiaujančiomis arba susijusiomis, taip pat buvo grindžiami ieškovės perduota informacija, visų pirma jos patikrinta finansine būkle. Be kita ko, 2013 m. kovo 4 d. ieškovei skirtame elektroniniame laiške ECHA galėjo konstatuoti, kad ieškovė turi būti laikoma susijusia su dviem įmonėmis, šiuo atveju su *Saced* ir *Cogefin*, ir bendradarbiaujančia su dviem kitomis įmonėmis, šiuo atveju su *Premix* ir *Sicical*. Be to, ECHA tvirtino, kad viena įmonė – *Calme Lux* – turi būti laikoma susijusia su *Sicical*. Remdamasi būtent šia informacija ir atsižvelgdama į Rekomendacijos 2003/361 priedo 6 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą ECHA paprašė ieškovės pateikti informacijos apie *Calme Lux*. Iš tikrųjų šiame straipsnyje numatyta, kad „aptariamos įmonės partnerių duomenys yra gaunami remiantis jų ataskaitų duomenimis ir kitais, jei yra, konsoliduotais, jų duomenimis; prie tų duomenų pridedama 100 % įmonių, susijusių su tomis įmonėmis partnerėmis, duomenų, nebent jų duomenys jau yra įtraukti į ataskaitas konsolidavimo metu“. Ieškovė per posėdį patvirtino, kad *Calme Lux* gali būti laikoma įmone, susijusia su viena iš jos partnerių, šiuo atveju su *Sicical*. Iš to matyti, kad, turint omenyje Rekomendacijoje 2003/361 nustatytus kriterijus ir ieškovės pateiktus dokumentus, ECHA prašymas pateikti informacijos, be kita ko, apie *Calme Lux*, negali būti aiškinamas kaip perteklinis. Be to, ieškovė nepateikė jokių konkrečių duomenų, patvirtinančių, kad ECHA prašoma informacija negalėjo būti jai perduota. Konkrečiai kalbant, ieškovė iš esmės tik nurodė, kad negalėjo perduoti ECHA informacijos apie trečiąją bendrovę. Tačiau pati ši aplinkybė neįrodo, kad ieškovė iš tikrųjų negalėjo pateikti ECHA prašomos informacijos. Be to, ECHA ieškovei kelis kartus nurodė, kad *Calme Lux* galėjo tiesiogiai pateikti jai aptariamos informacijos, kaip tai matyti, be kita ko, iš ieškovei skirtų 2012 m. birželio 19 d., liepos 4 d., rugpjūčio 8 d. ir 2013 m. kovo 4 d. elektroninių laiškų. Ieškovė nesugebėjo įrodyti, kad tokia galimybė negalėjo būti įgyvendinta nagrinėjamu atveju.

87 Aplinkybė, kad per administracinę procedūrą ECHA elgėsi netinkamai, ir darant prielaidą, kad šis dubliko stadijoje pateiktas ieškovės argumentas priimtinas ir jį reikėtų suprasti kaip susijusį su ECHA tenkančios rūpestingumo ar gero administravimo pareigos nepaisymu, bet kuriuo atveju atrodo akivaizdžiai nepagrįsta. Iš tiesų iš per teisminius ginčus pateiktų įrodymų, visų pirma ECHA išsiųstų raštų ir elektroninių laiškų, aišku, kad per administracinę procedūrą ieškovei buvo pranešta apie informaciją, kurią ji turėjo pateikti, ir ECHA prašymus pagrindžiančius motyvus.

88 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia pažymėti, kad nėra jokių duomenų, leidžiančių manyti, kad paprašiusi informacijos apie *Calme Lux* ECHA viršijo įgaliojimus ar net piktnaudžiavo jais.

89 Todėl ieškinio pirmojo pagrindo trečią dalį reikia atmesti kaip nepagrįstą.

– Dėl dubliko stadijoje pateiktų papildomų argumentų

90 Dubliko stadijoje ieškovė dėsto argumentus, papildančius jau nagrinėtuosius, kuriuose teigiama, kad ECHA kompetencija neapima Reglamento Nr. 340/2008 13 straipsnyje numatyto administravimo mokesčio, kuris priklauso Komisijos kompetencijai. Taip pat ieškovė kaltina Komisiją, kad ši neįvykdė pareigos kontroliuoti, kai toleravo, jog klostantis faktinėms aplinkybėms ECHA prisiskyrė įgaliojimus, kurie nebuvo jai aiškiai perleisti.

91 Šiuo klausimu visų pirma reikia priminti, kad pagal 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį vykstant procesui negalima pateikti naujų pagrindų, išskyrus tuos atvejus, kai jie pagrindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui. Pagrindas, kuriuo išplečiamas anksčiau tiesiogiai ar netiesiogiai ieškinyje nurodytas pagrindas ir kuris glaudžiai su juo susijęs, turi būti pripažintas priimtinu (žr. 2011 m. spalio 5 d. Sprendimo *Romana Tabacchi / Komisija*, T-11/06, EU:T:2011:560, 124 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

92 Tačiau nagrinėjamu atveju ieškinio pirmuoju pagrindu, susijusiu su ECHA įgaliojimų nebuvimu, jų viršijimu ar piktnaudžiavimu jais priimant Sprendimą SME(2013) 1328, buvo siekiama užginčyti ECHA kompetenciją tikrinti registruojančių įmonių dydį. Šiuo dėl Sprendimo SME(2013) 1328 pateiktu ieškinio pagrindu, nurodytu šiame ieškinyje, nebuvo siekiama užginčyti ECHA kompetencijos tvirtinti administravimo mokestį. Todėl dubliko stadijoje pateiktus ieškovės argumentus reikia aiškinti kaip naują ieškinio pagrindą. Be to, šis naujas ieškinio pagrindas nėra grindžiamas teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui. Konkrečiai kalbant, ieškovės pateiktas ECHA gynybos argumentų aiškinimas, pagal kurį ši tariamai turi „implicitinę“ kompetenciją tikrinti registruojančių įmonių dydį, akivaizdžiai nepagrįstas, nes ECHA savo dokumentuose neseniai pažymėjo, kad ši kompetencija jai suteikta pagal reikšmės turinčius aktus. Be to, dalis ieškovės nurodytų ECHA gynybos argumentų buvo susijusi su kompetencija, leidžiančia tikrinti registruojančių įmonių dydį, o ne tvirtinti administracinį mokestį. Taigi dubliko stadijoje pateiktus ieškovės argumentus reikia atmesti kaip nepriimtinus.

93 Bet kuriuo atveju ieškovės pateikti argumentai nepagrįsti. Iš tiesų, kaip matyti iš Reglamento Nr. 340/2008 11 straipsnio 5 dalies, į kurią daroma nuoroda to paties reglamento 13 straipsnio 4 dalyje, „paslaugų ir mokesčių klasifikaciją rengia [ECHA] valdančioji taryba ir ją tvirtina gavusi teigiamą Komisijos nuomonę“. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 340/2008 11 straipsnyje siekiama tam tikromis aplinkybėmis leisti ECHA rinkti mokestį už paslaugas, kurios neapmokestinamos kitu tame reglamente numatytu mokesčiu. Todėl ECHA valdančiosios tarybos rengiama klasifikacija būtinai apima aptariamų mokesčių dydžio nustatymą su sąlyga, kad Komisija pateikė teigiamą nuomonę, antraip minėtas 11 straipsnis taptų neveiksmingas. Kadangi Reglamento Nr. 340/2008 13 straipsnio 4 dalyje, skirtoje konkrečiai administravimo mokesčiui, daroma nuoroda į to paties reglamento 11 straipsnio 5 dalyje numatytą procedūrą, joks ieškovės pateiktas argumentas neleidžia manyti, kad ECHA neturėjo kompetencijos, kurį yra būtina norint nustatyti minėto mokesčio dydį.

94 Dėl ieškovės nurodyto Reglamento Nr. 2343/2002 59 straipsnio reikia pažymėti, kad pagal Reglamento Nr. 1907/2006 99 straipsnį ECHA taikomos finansinės taisyklės negali nukrypti nuo Reglamento Nr. 2343/2002. Šiuo klausimu Reglamento Nr. 2343/2002 5 straipsnio a punkte numatyta, kad Sąjungos įstaigos, pavyzdžiui, ECHA, biudžetą, be kita ko, sudaro „nuosavos įplaukos, kurias sudaro visi už paslaugas gauti mokesčiai ir įmokos, kuriuos Bendrijos įstaigai leidžiama rinkti ryšium su jai patikėtomis užduotimis, ir visos kitos įplaukos“. Reglamento Nr. 2343/2002 59 straipsnio nurodyta situacija, kai „mokesčiai ir rinkliavos nustatomi teisės aktais arba valdančiosios tarybos sprendimais“. Priešingai, nei teigia ieškovė, remiantis šia nuostata negalima daryti išvados, kad Sąjungos įstaigų valdančiosios tarybos bet kuriuo atveju negali turėti kompetencijos, kuri yra būtina norint nustatyti mokesčius ar rinkliavas. Tačiau nagrinėjamu atveju tokia kompetencija, kiek tai susiję su administravimo mokesčiu, ECHA valdančiajai tarybai suteikta pagal Reglamento Nr. 340/2008 13 straipsnio 4 dalį su sąlyga, kad Komisija priėmė teigiamą nuomonę.

95 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia atmesti ieškovės pateiktą ieškinio pirmąjį pagrindą kaip nepagrįstą.

Dėl ieškinio antrojo pagrindo, susijusio su klaida taikant Rekomendaciją 2003/361 ir proporcingumo principo pažeidimu

96 Ieškovė teigia, kad net jei Rekomendacijoje 2003/361 nurodyti subkriterijai būtų laikomi taikytinais nagrinėjamu atveju, ECHA būtų taikiusi juos klaidingai. Iš tikrųjų nagrinėjamu atveju būtų atsižvelgta į ieškovės santykius su skirtingose rinkose ar net į Reglamento Nr. 1907/2006 taikymo sritį nepatenkančiuose sektoriuose veiklą vykdančiomis įmonėmis. Taigi nebūtų jokio teisėto ir logiško pagrindo prašyti ieškovės pateikti informacijos apie jos santykius su tomis įmonėmis. Taip yra ieškovės, kuri yra gaminanti, o ne importuojanti įmonė, atveju. Šios dvi veiklos rūšys labai skiriasi ir nereikia joms taikyti tų pačių teisės aktų. Pagal ECHA taikomą požiūrį vienodo dydžio mokestį turėtų

mokėti įmonės, kurių gamybos mastas ir apyvarta labai skiriasi. Taip būtų vienodai vertinamos skirtingos ekonominės situacijos. Rekomendacijoje 2003/361 numatyti trys pagrindiniai MVĮ sąvokos apibrėžimo kriterijai. Vis dėlto minėtoje rekomendacijoje nurodyti kriterijai, kuriais siekiama įvairių tikslų, numato, kad įmonės, santykiais susietos per fizinį asmenį ar bendrai veikiančių fizinių asmenų grupę, laikomos susijusiomis tik tada, kai savo veiklą vykdo toje pačioje rinkoje arba gretimose rinkose. Nagrinėjamu atveju ieškovė priklausė „bendrai veikiančių fizinių asmenų grupei“. Taigi ECHA neturėtų nagrinėti galimų ieškovės ir aptariamų trečiųjų bendrovių, kurios nevykdo veiklos toje pačioje arba gretimoje rinkoje, santykių. Dėl ECHA sprendimo griežtai taikyti Rekomendacijoje 2003/361 numatytas taisykles taip pat pažeistas proporcingumo principas. Galiausiai ieškovė pažymi, kad ECHA nepatikrino faktinės balsavimo teisių kontrolės buvimo ar nebuvimo.

97 ECHA ginčija ieškovės argumentus.

98 Pirma, ieškovės argumentas, kuriuo, taikant Reglamentą Nr. 340/2008, iš MVĮ apibrėžties siekiama pašalinti santykius, galinčius būti tarp skirtingose rinkose ar net į Reglamento Nr. 1907/2006 taikymo sritį nepatenkančiuose sektoriuose veiklą vykdančių įmonių, neturi jokios teisinio pagrindo. Be to, kaip matyti iš Rekomendacijos 2003/361 9 konstatuojamosios dalies, į kurią daroma nuoroda Reglamente Nr. 340/2008, įvairių įmonių galimų santykių analize siekiama pašalinti iš MVĮ kvalifikavimo įmonių grupes, kurių ekonominis pajėgumas yra didesnis už MVĮ ekonominį pajėgumą. Šis ekonominis pajėgumas, nesant priešingų įrodymų, negali būti ribojamas tose pačiose rinkose ar net į Reglamento Nr. 1907/2006 taikymo sritį patenkančiuose sektoriuose veiklą vykdančių įmonių grupėmis. Aiškinant kaip nors kitaip, Rekomendacijoje 2003/361 pateikta MVĮ apibrėžtis, aiškiai taikytina pagal Reglamentą Nr. 1907/2006, netektų prasmės. Tas pats pasakytina apie skirtumą, kurį ieškovė daro tarp „gaminančių“ ir „importuojančių“ įmonių.

99 Antra, ieškovės argumentas, kad ji priklauso „bendrai veikiančių fizinių asmenų grupei“, kaip tai suprantama pagal Rekomendaciją 2003/361, yra akivaizdžiai nepagrįstas. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Rekomendacijos 2003/361 priedo 3 straipsnio 3 dalies ketvirtoje pastraipoje numatyta, jog „įmonės, [to paties priedo 3 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos a–d punktuose] išvardytais santykiais susietos per fizinį asmenį ar bendrai veikiančių fizinių asmenų grupę, taip pat laikomos susijusiomis įmonėmis, jei jos savo veiklą arba dalį veiklos vykdo toje pačioje atitinkamoje rinkoje arba gretimosiose rinkose“. Tačiau Rekomendacijos 2003/361 priedo 3 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos a punkte išvardytais santykiais ieškovė su įmonėmis *Saced* ir *Cogefin* susieta tiesiogiai, o ne per fizinį asmenį ar bendrai veikiančių fizinių asmenų grupę, nes jai priklauso daugiau kaip 50 % jos kapitalo, ir, kaip teisingai dokumentuose teigia ECHA, preziumuojama, kad ieškovei priklauso dauguma balsavimo teisių šiose įmonėse. Ieškovė neįrodė, kad taip nėra nagrinėjamu atveju, todėl ECHA prašymu ji turi įrodyti, jog turi teisę į mokesčio sumažinimą ar atleidimą nuo jo (Reglamento Nr. 340/2008 13 straipsnio 4 dalis). Aplinkybė, kad ieškovės akcijos priklauso fiziniams asmenims, negali pakeisti šios išvados.

100 Trečia, ieškovės rėmimasis proporcingumo principo pažeidimu pagrįstas tuo, kad ECHA klaidingai taiko Rekomendaciją 2003/361. Kadangi dėl ką tik išdėstytų priežasčių ECHA nepadarė klaidos taikydama Rekomendaciją 2003/361, ieškovės argumentas dėl proporcingumo principo pažeidimo taip pat turi būti atmestas.

101 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ieškovės pateiktą ieškinio antrąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl ieškinio trečiojo pagrindo, susijusio su tuo, kad ECHA vykdomasis direktorius neturėjo įgaliojimų ir piktnaudžiavo jais.

102 Papildydama ieškinio pirmąjį pagrindą ieškovė teigia, kad ECHA vykdomasis direktorius neturi įgaliojimų priimti arba pasirašyti sprendimo dėl įregistruotų įmonių dydžio ir spręsti, ar reikia taikyti visą, o ne sumažintą mokestį, taip pat nustatyti administravimo mokestį. Vienintelė vykdomojo direktoriaus funkcija yra ECHA sprendimo taisymas po ieškinio pareiškimo. Todėl Sprendimas SME(2013) 1328 yra niekinis.

103 ECHA ginčija ieškovės pateiktus argumentus.

104 Šiuo klausimu pakanka konstatuoti, kaip savo rašytiniuose dokumentuose teisingai tvirtina ECHA, kad Reglamento Nr. 1907/2006 83 straipsnio 2 dalyje numatyta, jog vykdomasis direktorius yra „teisinis [teisėtas]“ ECHA „atstovas“. Kaip toks atstovas, vykdomasis direktorius, be kita ko, užtikrina ECHA „einamųjų reikalų administravimą“ [Reglamento Nr. 1907/2008 83 straipsnio 2 dalies a punktas]. Be to, pagal Reglamento Nr. 1907/2008 100 straipsnio 2 dalį ECHA „atstovauja jos vykdomasis direktorius“. Maža to, vykdydamas ECHA biudžetą, t. y. vykdydamas jam priskirtą funkciją, vykdomasis direktorius atlieka įgaliojimus suteikiančio pareigūno pareigas (Reglamento Nr. 1907/2006 97 straipsnis). Kadangi ECHA turėjo įgaliojimų, kurių reikia norint tikrinti registruojančių įmonių dydį, kaip tai buvo minėta nagrinėjant ieškovės nurodytą pirmąjį pagrindą, ir atitinkamai prašyti sumokėti mokėtinus mokesčius bei administravimo mokesčius, ECHA vykdomojo direktoriaus atliktas Sprendimo SME(2013) 1328 pasirašymas nėra neteisėtas.

105 Todėl ieškovės pateiktą ieškinio trečiąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo, susijusio su ECHA įgaliojimų neturėjimu, piktnaudžiavimu jais ar jų viršijimu, taip pat su ESS 5 straipsnio pažeidimu priimant sprendimus MB/D/29/2010 ir MB/21/2012/D

106 Ieškovė primena, kad renkant mokesčius ECHA kompetencija apsiriboja vykdomaisiais veiksmais. Vienintelė ECHA valdančiajai tarybai suteikta funkcija yra mokesčių klasifikacijos rengimas. Pagal Reglamento Nr. 1907/2006 74 straipsnio 1 dalyje numatytą taisyklę Komisija turėtų nustatyti šių mokesčių dydžius. Be to, Reglamento Nr. 340/2008 13 straipsnio 4 dalyje apie „administravimo mokestį“ kalbama vienaskaita, taip atmenant galimybę nustatyti skirtingus mokesčius pagal įmonių dydį, priešingai, nei buvo padaryta nagrinėjamu atveju. Be to, ECHA negali nustatyti administravimo mokesčio, turinčio įplaukti į jos biudžetą, dydžio. Galiausiai Reglamente Nr. 340/2008 ir Įgyvendinimo reglamente Nr. 254/2013 nėra jokios konkrečios nuostatos dėl administravimo mokesčio arba bent jau dėl jo taikymo. Todėl šiuo metu Komisija pasirinko jo nenustatyti. Taigi priimdama sprendimus MB/D/29/2010 ir MB/21/2012/D ECHA negalėjo nustatyti administravimo mokesčio dydžio. Pažeisdama ESS 5 straipsnį ECHA veikė vietoje nacionalinės valdžios institucijų, kai administravimo mokesčio forma nustatė paslėptą ekonominę sankciją. Ieškovė priduria, kad ECHA teiginys, jog administravimo mokesčiu buvo siekiama padengti patirtas išlaidas, prieštarauja aplinkybei, kad kai kurios tikrinamos įmonės neturėtų mokėti minėto mokesčio, jei išnagrinėjus nustatoma, kad jų pateikta informacija teisinga. Jei administravimo mokesčiais buvo siekiama padengti ECHA išlaidas, šios išlaidos turėtų būti teisingai paskirstytos visoms registracijos pageidaujančioms įmonėms.

107 ECHA ginčija ieškovės argumentus.

108 Pirmiausia reikia pažymėti, kad ieškinio ketvirtasis pagrindas susijęs būtent su sprendimais MB/D/29/2010 ir MB/21/2012/D.

109 Tačiau reikia priminti, kad ieškinys dėl panaikinimo nepriimtinas tiek, kiek jis pareikštas dėl sprendimų MB/D/29/2010 ir MB/21/2012/D (žr. šio sprendimo 44 ir 60 punktus).

110 Net jei ieškinio ketvirtasis pagrindas galėtų būti aiškinamas kaip pagrindas, faktiškai paremtas sprendimų MB/D/29/2010 ir MB/21/2012/D neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu, jis bet kuriuo atveju būtų nepagrįstas.

111 Pirma, ieškovės argumentai, kuriais siekiama užginčyti ECHA kompetenciją nustatyti administravimo mokesčio dydį ir apskaičiuoti į jos biudžetą turinčio įplaukti administravimo mokesčio dydį, iš esmės atitinka papildomus argumentus dėl Sprendimo SME(2013) 1328, pateiktus nagrinėjant ieškinio pirmąjį pagrindą. Dėl motyvų, identiškų išdėstytiesiems šio sprendimo 93 ir 94 punktuose, reikia atmesti ieškovės šiuo klausimu nurodytus argumentus.

112 Antra, aplinkybė, kad pažeisdama ESS 5 straipsnį ECHA veikė vietoje nacionalinės valdžios institucijų, kai administravimo mokesčio forma nustatė paslėptą ekonominę sankciją, nepagrįsta. Šiuo klausimu reikia priminti, kad Reglamento Nr. 340/2008 11 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad „nuo klaidingos informacijos pateikimo turėtų atgrasyti [ECHA] nustatytas administravimo mokestis ir, jei reikia, valstybių narių taikoma atgrasomoji bauda“. Iš šios konstatuojamosios dalies matyti, kad nustatant administravimo mokestį siekiama atgrasyti įmones pateiki klaidingą informaciją. Iš šios konstatuojamosios dalies taip pat aišku, kad administravimo mokestis negali būti sutapatintas su bauda (2014 m. spalio 2 d. *Spraylat / ECHA*, T-177/12, EU:T:2014:849, 34 punktas). Tačiau ieškovė nepateikė informacijos, kuri leistų matyti, jog nagrinėjamu atveju jai skirtas administravimo mokestis tapatus baudai. Visų pirma ieškovės argumentas iš esmės grindžiamas tuo, kad administravimo mokestis apskaičiuotas remiantis ECHA patirtomis patikrinimo išlaidomis, įskaitant išlaidas, kurių galiausiai nepadengs įmonės, teisingai pateikusios informaciją apie savo dydį. Tačiau ši aplinkybė savaime negali lemti išvados, kad ieškovei nagrinėjamu atveju nustatyto administravimo mokesčio dydis tapatus baudai, nes nustatant administravimo mokestį taip pat siekiama atgrasyti įmones teikti klaidingą informaciją. Be to, pagal Reglamento Nr. 340/2008 13 straipsnio 4 dalį, jei fizinis ar juridinis asmuo, kuris teigia turįs teisę mokėti sumažintą mokestį arba būti atleistas nuo jo, negali įrodyti, kad turi teisę mokėti sumažintą mokestį arba jo nemokėti, ECHA renka visą mokestį ir administravimo mokestį. Darytina išvada, kad tik fiziniai arba juridiniai asmenys, negalintys įrodyti, jog turi teisę į atleidimą nuo mokesčio, turi mokėti ECHA administravimo mokestį.

113 Trečia, ieškovės argumentas, kad Reglamento Nr. 340/2008 13 straipsnio 4 dalyje nenumatyta galimybės nustatyti skirtingų administravimo mokesčių pagal įmonių dydį, grindžiamas klaidingu žodžių junginio „administravimo mokestis“ pavartojimo vienaskaita reikšmės turinčiame teisės akte aiškinimu. Iš tiesų šio žodžių junginio pavartojimas vienaskaita Reglamento Nr. 340/2008 13 straipsnio 4 dalyje reiškia, kad jei fizinis arba juridinis asmuo negali įrodyti, jog turi teisę į nurodytą sumažinimą, ECHA taiko jam administravimo mokestį. Tai juo labiau nereiškia, kad šio administravimo mokesčio dydis turi būti vienodas visoms registruojančioms bendrovėms, neatsižvelgiant į jų dydį. Visų pirma reikia pažymėti, kad vienas iš Reglamento Nr. 1907/2006 tikslų yra atsižvelgti į konkrečią MVĮ situaciją, kaip tai matyti, be kita ko, iš minėto reglamento 8 konstatuojamosios dalies ir 74 straipsnio 3 dalies. Reglamento Nr. 340/2008 9 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad „sumažinti mokesčiai turėtų būti <...> taikomi [MVĮ]“. Be to, reikia priminti, kad nustatant administravimo mokestį siekiama atgrasyti įmones teikti klaidingą informaciją, kaip tai matyti iš šio sprendimo 112 punkte minėtos teismo praktikos. Siekiant šio tikslo prireikus gali būti atsižvelgta į tikrąjį registruojančių įmonių dydį.

114 Atsižvelgiant į visa tai, reikia atmesti ieškovės nurodytą ieškinio ketvirtąjį pagrindą ir todėl ieškinį, kiek juo siekiama, kad būtų panaikintas Sprendimas SME(2013) 1328.

Dėl reikalavimų, kuriais siekiama, kad ECHA grąžintų lėšas ir atlygintų žalą

115 Teikdama šiuos reikalavimus ieškovė prašo, pirma, grąžinti sumas, kurias ECHA tariamai nepagrįstai surinko, arba, antra, priteisti iš ECHA atlyginti patirtą žalą.

116 Šiuo klausimu ir, nepriimant sprendimo dėl šių dviejų reikalavimų priimtinumo, pakanka konstatuoti, kad jie yra glaudžiai susiję su pagrindiniu prašymu panaikinti ginčijamus aktus ir nėra grindžiami kitais pagrindais, nei apsvarstytieji nagrinėjant ieškinį dėl panaikinimo. Kadangi minėti pagrindai buvo atmesti kaip nepagrįsti, taip pat reikia atmesti reikalavimus, kuriais siekiama, kad ECHA grąžintų lėšas arba atlygintų žalą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

117 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal Komisijos ir ECHA reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį kaip nepriimtiną, kiek jis pareikštas Europos Komisijai.**

2. **Atmesti ieškinį kaip iš dalies nepriimtiną ir iš dalies nepagrįstą, kiek jis pareikštas Europos cheminių medžiagų agentūrai (ECHA).**

3. **Priteisti iš *Leone La Ferla SpA* bylinėjimosi išlaidas.**

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Paskelbta 2016 m. rugsėjo 15 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Ginčo aplinkybės 1

Procesas ir šalių reikalavimai 3

Dėl teisės 4

1. Dėl ieškinio priimtinumo tiek, kiek jis pareikštas Komisijai 4

2. Dėl tam tikrų ECHA pareikšto ieškinio dėl panaikinimo reikalavimų priimtinumo 9

3. Dėl esmės 11

Dėl panaikinimo reikalavimų 12

Pirminės pastabos dėl Sprendimo SME(2013) 1328 motyvavimo 12

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo, susijusio su tuo, kad priimdama Sprendimą SME(2013) 1328 ECHA neturėjo įgaliojimų, piktnaudžiavo jais ar juos viršijo. 12

– Dėl ieškinio pirmojo pagrindo pirmos dalies, iš esmės susijusios su ECHA įgaliojimų vertinti registruojančių įmonių dydį neturėjimu 13

– Dėl ieškinio pirmojo pagrindo antros dalies, iš esmės susijusios su įgaliojimų taikant Rekomendaciją 2003/361 viršijimu ar piktnaudžiavimu jais 14

– Dėl ieškinio pirmojo pagrindo trečios dalies, iš esmės susijusios su įgaliojimų viršijimu ar piktnaudžiavimu jais, kiek tai susiję su iš ieškovės paprašyta informacija 15

– Dėl dubliko stadijoje pateiktų papildomų argumentų 16

Dėl ieškinio antrojo pagrindo, susijusio su klaida taikant Rekomendaciją 2003/361 ir proporcingumo principo pažeidimu 17

Dėl ieškinio trečiojo pagrindo, susijusio su tuo, kad ECHA vykdomasis direktorius neturėjo įgaliojimų ir piktnaudžiavo jais. 19

Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo, susijusio su ECHA įgaliojimų neturėjimu, piktnaudžiavimu jais ar jų viršijimu, taip pat su ESS 5 straipsnio pažeidimu priimant sprendimus MB/D/29/2010 ir MB/21/2012/D 19

Dėl reikalavimų, kuriais siekiama, kad ECHA grąžintų lėšas ir atlygintų žalą 20

Dėl bylinėjimosi išlaidų 21